

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

MOET ER NOG EEN KERSTMAN ZIJN?

(Sorry! Wrong Chimney!)

Een blijspel in drie bedrijven

door

1880

Jack Sharkey & Leo W. Sears

Vertaling : Peter Michiels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2017

Nr.3352

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE X1

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **MOET ER NOG EEN KERSTMAN ZIJN?** op te voeren moet de naam van auteurs **JACK SHARKEY & LEO W. SEARS**; vert. **Peter Michielsen** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2017/0220/009
ISBN 978-90-385-14277

© 2017 Toneelfonds J. Janssens/Jack Sharkey & Leo W. Sears
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(3 dames – 4 heren)

DIRK VERTONGEN, een succesvolle manager :
 SANDRA VERTONGEN, zijn kersverse bruid :
 NATALIE WOUTERS, hun overbuurvrouw :
 WILLY WOUTERS, man van Natalie, psychiater :
 JOHNNY DE MAN, een man met waanideeën :
 MARINA, een toegewijde verloofde :
 AGENT, een vastberaden ordehandhaver :

DECOR

Het stuk speelt zich af in het appartement van de familie Vertongen.

Het decor is bij voorkeur een modern, sober maar toch gezellig ingericht appartementje. Rechtsachter een deur naar de keuken, links achter de deur naar de hall. Links voor de deur naar de slaapkamer. Klein wandkastje met telefoon en stereo. In de achterwand een open haard en een kleine gedeeltelijk gedecoreerde kerstboom. Centraal staat een zetel met een kleine salontafel. Eventueel kan in de achterwand ook een besneeuwd raam te zien zijn om wat kerstsfeer te scheppen. Naargelang de positie van de verschillende deuren en de open haard kan de finale exit van Johnny De Man wat meer hilarisch en hectisch worden uitgewerkt.

Tijd – het heden

Eerste bedrijf :   Vroege avond, tien dagen voor Kerstmis
 Tweede bedrijf : De actie gaat verder
 Derde bedrijf :   Een uurtje later

Vlaamse vertaling voor het eerst opgevoerd door Apartee vzw in Teater De Peerdestal (*Antwerpen*) op 18 november 2016.

EERSTE BEDRIJF

(Sandra, een aantrekkelijke vrouw gekleed in rode, sexy ‘kerstige’ pyama/babydoll (rood met witte pels) en kerstmuts komt op uit de slaapkamer met enkele dozen en zet ze op de zetel. Vervolgens gaat ze naar de keuken en komt weer op met een paar wijnglazen die ze op de salontafel zet. Ze dimt het licht en zet een sfeervol kerstmuziekje op. Er wordt gebeld. Ze gaat naar de deur, neemt een verleidelijke pose aan en opent zwierig de deur)

SANDRA : Ho Ho Ho, tijger!

(Voor de deur staat Natalie, een flamboyante verschijning.)

NATALIE : Ho ho ho, Sandra! Wat een ontvangst! Al aan de Glühwein gezeten?

SANDRA : *(beschaamd lachje)* Sorry, Natalie, ik dacht dat ge Dirk waart. Kom binnen.
(ze doet het licht weer aan en sluit de deur)

NATALIE : Zou ik niet beter terug weggaan? Ge staat klaar om Dirk te bespringen in uw sexy ponnetje.

SANDRA : Blijf gerust! Hier gebeurt alles ‘Kinderen toegelaten’. *(doet haar teken om verder binnen te komen)*

NATALIE : *(gaat naar de zetel)* Kinderen toegelaten? Gij zit praktisch nog in jullie honeymoon?

SANDRA : *(zet de muziek uit)* Praktisch? We geraken niet verder dan de theorie. Het is hier tegenwoordig meer een saaie Disneyfilm.

NATALIE : Als hij u ziet in dat sexy ponnetje zal hij wel direct in actie schieten als hij thuiskomt.

SANDRA : *(naar zetel, zit)* Als hij thuis al eens ‘komt’ dan is het om te eten en daarna ‘schiet’ hij direct weer weg. Tegenwoordig werkt hij én overdag én ’s nachts.
Continu.

NATALIE : Nu snap ik het. Gij denkt dus dat ge hem in die outfit wel thuis kunt houden.

SANDRA : 't Is te hopen... Eerst samen gezellig de kerstboom zetten, wat romantische kerstmuziek op de achtergrond...

NATALIE : (*gaat naast Sandra zitten*) Doe dan nog maar een goeie scheut Cognac meer in de Glühwein. Als dat niet helpt, dan gaat hij op zijn minst 'hot en spicy' naar het werk en gij slaapt deze nacht gelijk een kerstroos!

SANDRA : Wat *is* dat toch met die venten? Eens ze getrouwd zijn...

NATALIE : Tja... Als ge het antwoord weet, laat het me dan ook weten. Dan weet ik ineens wat er scheef zit tussen de Willy en mij! Maar jullie zijn nog maar vijf maanden getrouwd.

SANDRA : Zes! En hij zit nu al liever op het werk dan hier bij mij.

NATALIE : Hij moet toch ooit eens in zijn bed kruipen?

SANDRA : Ja. Om te maffen!

NATALIE : Sandra, lieverd, ik denk dat ge een beetje te hard van stapel loopt. Dirk is ambitieus. In zo'n grote multinational is overuren kloppen de enige weg om u naar de top te werken. En eens aan de top laat hij iemand anders de uren kloppen en klopt hij zijn overuren allen nog bij u. In bed.

SANDRA : Ik weet niet of ik daar nog wel op wil wachten.

NATALIE : Ge zult wel zien. À propos, is het niet stilaan tijd om de Glühwein voor te proeven?

SANDRA : (*staat op*) Hij is klaar, ik moet hem alleen nog opwarmen. Een minuutje...

NATALIE : (*onderbreekt haar*) Och nee, doe geen moeite, kind. Ik zou niet weten waarom *ik* nog 'hot en spicy' zou moeten zijn. Als ge stil zijt hoort ge Willy snurken van de overkant van de gang tot hier.

SANDRA : Ligt die nu al in zijn bed, zo vroeg?

NATALIE : Een vast ritueel! Na het werk een 'schoonheidsslaapje' in zijn zetel. En hij heeft gelijk. Als ik in zijn plaats zou zijn, psychiater... Dat zou ik ook wel kunnen gebruiken na een hele dag geklaag en gezaag van al die maffe patiënten. Ik maak hem altijd wakker als het eten klaar is.

SANDRA : En na het eten... romantisch kroelen in het liefdesnestje?

NATALIE : Ik toch... Met Konsalik¹...

---

¹ Of één of andere actuele bekende schrijver.

SANDRA : En Willy?

NATALIE : Niet zolang Canvas uitzendt! Pas op, we kruipen wel gezellig tegen mekaar in de zetel, maar meer krijg ik er niet van gedaan. Zijn ogen zijn altijd maar op één ding gericht: het tv-scherm.

SANDRA : Gelukkig!

NATALIE : Wat? Merci zenne!

SANDRA : Ik wil gewoon maar zeggen... ‘Gelukkig’ dat Dirk niet de enige niet-romantische vent is in deze appartementsblok. Maar uwe Willy is tenminste thuis ’s avonds, bij u en niet met... Ik bedoel ... Ach, laat maar...

NATALIE : Maar gij hebt echt een probleem hé schatteke! Gij denkt nu toch niet dat Dirk, allee, hoe zal ik het zeggen... een andere... ik bedoel... een scheefpoeper is?

SANDRA : *(huilt)* Lap! Gij zegt het ook al!

NATALIE : Sorry Sandra. Ik wil alleen maar zeggen... Dirk is stapelzot van u! Die denkt de hele dag aan u. Hij spreekt zelfs alleen maar over u.

SANDRA : *(bedenklijk)* Hoe kunt *gij* dat nu weten?

NATALIE : Wij zien mekaar bijna elke dag.

SANDRA : Wat?!

NATALIE : How, dimmen, schat. Ik zeg niet: ik ‘zie’ Dirk bijna elke dag... ik zeg: ik zie ‘Dirk’ bijna elke dag. Da’s een groot verschil.

SANDRA : Het klinkt wel iets geloofwaardiger met een andere klemtoon ja...

NATALIE : In de gang, aan de brievenbus, aan het zwembad. Het gazettenwinkeltje op de hoek. Dat is toch logisch dat Dirk en ik mekaar nu en dan al eens tegenkomen?

SANDRA : *(nog steeds wantrouwig)* Ge... ge hebt gelijk... Sorry...

NATALIE : Voilà! En als we mekaar tegenkomen, als ‘vriendelijke geburen’, dan praten we even bij. En als Dirk praat, dan praat hij over u! En ik praat meestal over mijne Willy. Maar mijn gebabbel zijn klachten, Dirk geeft enkel complimentjes.

SANDRA : Dat zegt ge alleen maar om mij beter te laten voelen.

NATALIE : Da’s waar. Maar dat is ook de waarheid. *(staat op)* Voelt ge u al wat beter?

SANDRA : Veel beter. *(staat op, gaat richting deur)* Merci om nog eens binnen te

springen.

NATALIE : (*faux sortie deur*) Och, hoe stom! Nu ben ik bijna vergeten waarom ik naar hier gekomen was. Ik was helemaal van mijn melk door uw slaapjaponneke.
(*lacht*)

SANDRA : Jaja, het is al goed. Wat is er?

NATALIE : Ik wil nu ook weer niet dat ge u ongerust maakt maar... heb je al gehoord van de 'kerstmaninbreker'? De man met...

SANDRA : De man met het kerstmanpak? Natuurlijk! Ge hoort niks anders meer op de radio en op ATV. Breng volgende keer wat nieuw nieuws.

NATALIE : Da's dan in orde. (*faux sortie*) Dan hebt ge waarschijnlijk ook al wel gehoord dat hij gisteren in de appartementen hiernaast is gezien. Toedelo! (*wil weg*)

SANDRA : Wat?! Wacht eens. Dat wist ik niet. Het is niet waar. En juist nu, nu Dirk elke nacht van huis is.

NATALIE : Och... 't zou moeten lukken... (*faux sortie*) Maar ik zou wel mijn deur op slot houden. Da's het veiligste. Tenzij die open haard een brede schouwpijp heeft?

SANDRA : (*kijkt naar de open haard*) Zo breed is die niet. Hoe dik is die kerstman eigenlijk?

NATALIE : Da's moeilijk te zeggen van een vent in een kerstmankostuum. Voor hetzelfde geld is dat allemaal mousse rond ne magere sprinkhaan. Ik zou voor de zekerheid de open haard toch maar aansteken.

SANDRA : Schone Kerstmis, als ge zelfs de kerstman niet meer kunt vertrouwen. Waarschijnlijk één of andere geflippte vent... ene van de vakbond. Wees toch ook maar voorzichtig.

NATALIE : Och kind, als hij bij ons komt binnen vallen legt mijne Willy die direct languit op zijn zetel om hem te analyseren in een diepgaand gesprek met een doos Kleenex. (*lacht*)

SANDRA : Dan is een psychiater in huis toch nog ergens goed voor.

(*beiden lachen*)

NATALIE : Ik zou al die criminelen sneller genezen... Met mijn deegrol!

SANDRA : Dan vind ik persoonlijk de manier van Willy veel beter. Ge kunt tenminste nog een rekening sturen voor de consultatie!

NATALIE : Ja, daar had ik nog niet aan gedacht. Allee, in elk geval, mijne Willy en ik zijn klaar om hem te ontvangen. En hij zal krijgen wat hij verdient. Een ferme sjot!

SANDRA : Onder zijn gat?

NATALIE : Nee, in zijn kerstballen! (*gelach*) Ik ben ermee weg. Houd gewoon de deur goed op slot. En als er iets is terwijl Dirk niet thuis is, roep dan maar hard genoeg en dan kom ik af met mijn deegrol!

SANDRA : Ik zal het onthouden! En, Natalie, merci!

NATALIE : (*glimlacht*) That's what friends are for! Toedeloe darling!

(Natalie gaat af. Sandra sluit de deur, gaat zitten en snuistert in de dozen met kerstversiering en decoratie. In één van de dozen zit tot haar verbazing een kerstmankostuum. Net als ze het uit de doos wil nemen komt Dirk binnen, een aantrekkelijke verzorgde manager in kostuum en lange overjas. Sandra springt recht en vliegt hem rond de hals. Maar Dirk weert haar af zodat ze bijna valt. Hij loopt snel naar het kerstmankostuum en steekt het terug in de doos.)

DIRK : (*bijna buiten adem*) En, alles in orde hier? (*hij verbergt de doos nonchalant achter zijn rug*)

SANDRA : (*kruist hem*) Ik had gedacht aan een romantisch avondje. Gezellig samen de kerstboom zetten, de living decoreren...

DIRK : Oh, schatje, dat klinkt... geweldig! Maar...

SANDRA : Zeg nu alsjeblieft niet dat ge wéér terug naar kantoor moet vanavond!

DIRK : Oké, gelijk ge wilt: ik moet niet meer naar kantoor vanavond. Maar wat moet ik dan zeggen als ik seffens terug vertrek?

SANDRA : Dirk, het is niet waar hé!

DIRK : (*trekt zich voorzichtig terug, de doos achter zijn rug*) Ik weet het schatje. Maar ik beloof je, eens Kerstmis voorbij is wordt ik de meest romantische echtgenoot van heel het appartementsgebouw!

SANDRA : Naar wat ik gehoord heb gaat ge daar niet veel moeite voor moeten doen.
(ze begint te huilen en loopt de kamer uit naar de slaapkamer met slaande deur)

DIRK : Schatje... Verdomme he! *(schudt het hoofd en opent de doos)*

(Natalie komt binnen)

Dzjeezes, Natalie! Gij kunt een mens laten verschieten zeg!

NATALIE : Sorry! Ge zweet er precies al van.

DIRK : *(kijkt en snuift onder zijn armen en wrijft dan het zweet van zijn voorhoofd)*
 Warm... In dit appartement is het altijd veel te warm. Precies een oven.

NATALIE : Waarom zijt ge zo zenuwachtig?

DIRK : *(stamelend)* Z-z-zenuwachtig? Ik? *(zenuwachtig lachje)* Is er iets? Ik heb weinig eigenlijk weinig tijd... het werk...

NATALIE : Gelukkig voor u zijn overuren dubbel betaald.

DIRK : Dubbel betaald? Was dat maar waar. Dan was alles veel simpeler.

NATALIE : Dirk! Kom me nu niet vertellen dat ge al die overuren klopt voor de schoon ogen van uw baas.

DIRK : Arbeiders en ambtenaren ja, die krijgen hun overuren betaald, of tenminste gerecupereerd. Maar een simpele bediende in het 'middenkader', tarara. Da's dan uw dank om hogerop te geraken.

NATALIE : Hebt ge dan te veel werk? Ik kan me niet voorstellen dat gij zo inefficiënt bent.

DIRK : Natuurlijk niet.

NATALIE : Hoe komt het dan dat ge uw werk niet tijdens de normale werkuren gedaan krijgt?

DIRK : En waarom stelt gij ineens zoveel persoonlijke vragen?

NATALIE : *(kijkt rond, ziet dat ze alleen zijn en trekt Dirk naar zich toe, dan fluisterend)* Daar heb ik verdomme alle reden toe! Dirk, ik moet u iets vertellen, als vriend. Iets... iets heel belangrijks.

DIRK : *(snuift aan zijn oksel)* Is mijn deodorant niet goed?

NATALIE : *(snuift aan zijn oksel)* Wees gerust, ge ruikt zo fris als de kerstboom. Het

gaat over Sandra.

DIRK : *(snelle blik op de slaapkamer)* Alles is toch in orde met haar.

NATALIE : Hebt ge haar al eens goed bekeken vanavond?

DIRK : Ja. Ze leek nogal... over haar toeren.

NATALIE : Ze *is* ook over haar toeren. Nu moet ge eens goed naar mij luisteren - *(nog stiller, intrigerend)* En dit doe ik niet voor iedereen. Enkel voor jullie omdat ik vind dat jullie zo een geweldig koppeltje zijn en ik vind dat dat ook zo moet blijven.

DIRK : Maar wat... *(nu ook – ongewild - met intrigerende lage stem)* Maar wat is er dan?

NATALIE : Sandra vermoedt... of ze begint te vermoeden dat... *(kijkt nog eens rond)* dat er een andere vrouw in het spel is.

DIRK : *(luid)* Wat!

NATALIE : Shhhhh! *(trekt hem meer opzij)* Zijt nu toch eens stil! Het zijn al die ‘late uurtjes’ van u. Te veel bla bla en te weinig boem boem. En ik kan haar als vriendin geen ongelijk geven. *(bekijkt hem onderzoekend)* Ge zijt toch zeker dat ge ’s avonds aan het *werken* zijt?

DIRK : Maar natuurlijk. Wat denkt gij wel niet van mij? *(weer blik naar de slaapkamer)* Al moet ik wel toegeven dat...

NATALIE : *(onderbreekt hem)* Wat?

DIRK : *(met stille stem)* Eigenlijk werk ik niet op het werk... ik bedoel... mijn werk... op kantoor... Ik bedoel: eigenlijk werk ik niet...

NATALIE : *(onderbreekt hem)* Watte! Gij vuile filou! Vetzak!

DIRK : Shhh! *(trekt haar nog verder de kamer in)* Zwijg nu toch eens en laat mij het uitleggen.

NATALIE : Sorry.

DIRK : *(neemt de doos)* Dit doe ik ’s avonds! *(hij opent de doos)*

NATALIE : *(kijkt in de doos)* Speelt gij voor kerstman?

DIRK : Ik wil voor Sandra een cadeau kopen... Maar dan ook een serieuze cadeau. Mijn eerste fatsoenlijke kerstcadeau sinds dat we getrouwd zijn. Maar... ik kan het niet betalen.

NATALIE : Met het loon van een manager?

DIRK : Hu, 'manager', what's in a name... Ik zit nog maar op niveau 1, zonder firmawagen. Da's peanuts tegen het loon van al die topmannen. En met al die rekeningen voor benzine, huur, eten...

NATALIE : Nu snap ik het! Wel, Dirk, ik moet zeggen: ge verrast me. Heel de dag werken op kantoor en 's avonds met al die kleine schreeuwende monsters op uw schoot.

DIRK : *(gaat naar de deur, hij neemt de doos met het kostuum mee)* En die schreeuwende monsters wachten nu op mij. Of ik ben mijn job kwijt.

NATALIE : *(volgt hem)* Sandra zal fier zijn op u als ze dat hoort.

DIRK : *(stopt)* Nee! Sandra mag het niet weten.

NATALIE : Waarom niet?

DIRK : Omdat ze dan zou zeggen dat ze in plaats van dat cadeau mij liever elke avond thuis zou hebben. En ik zou mijn jobke als kerstman mogen opzeggen. 't Zal een schone kerstdag worden zonder pakjes onder de kerstboom.

NATALIE : Maar als ze u nu liever thuis heeft?

DIRK : Natalie, gij zijt ook een vrouw. Het zal heel rap Kerstmis zijn. Wat zoudt gij het liefst hebben: Willy elke avond bij u in de zetel... of een diamanten collier onder de kerstboom?

NATALIE : *(na korte pauze)* Daar hebt ge een punt!

DIRK : Dus dan begrijpt ge het?

NATALIE : Natuurlijk.

DIRK : En ge gaat niks vertellen aan Sandra?

NATALIE : Ik zwijg als een graf! Kijk eens naar mijn lippekes!

(Ze perst haar lippen op elkaar en doet teken van sleutel. Beiden staan nu bijna in de hall achter de deur. Ze zien dus niet dat Sandra op dit moment uit de slaapkamer komt.)

DIRK : Gij doet dat goed met uw lippekes! Zo'n vriendin als gij, dat doet deugd!

NATALIE : Waar zijn we anders geburen voor?

DIRK : Maar dit moet echt onder ons blijven. Dit is ons geheim.

NATALIE : Wees gerust, dit blijft onder ons. Sandra moet hier niets van weten.

DIRK : Binnenkort kan ik niet anders. Ik ga het haar vertellen op kerstochtend. En dan mag ze ook ineens weten wat uw rol is in deze affaire.

NATALIE : Ik zou haar gezicht willen zien als ge het haar verteld.

DIRK : Dat is een goed idee! Kom gezellig mee ontbijten op kerstochtend. En breng uwe Willy mee. Dan zien we ineens de reactie van allebei.

NATALIE : Deal! Ik ben ook benieuwd wat Willy ervan vindt.

DIRK : Kom, we kunnen beter voortmaken.

NATALIE : Wat is het? Verlangt uw schoot naar actie en gulzige verzoekjes.

DIRK : Shht! Sandra mag ons niet horen. Kom, we zijn er mee weg!

(Beiden gaan af. Sandra komt uit de slaapkamer, ze staat even wat te staan, ongelukkig, met trillende onderlip, stilaan woedend. Ze trekt haar kerstmuts af, smijt ze op de grond en begint er als een bezetene op te springen. Dirk steekt zijn hoofd binnen en ziet Sandra. Hij had duidelijk niet verwacht om haar daar aan te treffen. Hij herpakt zich, dan overvriendelijk)

DIRK : Hey! Ge hebt een sexy ponneke aan! Nu zie ik het pas!

SANDRA : Merci voor uw opmerkzaamheid! *(ze grijpt de kerstmuts en zet deze boos terug op)*

DIRK : Gaat gij nu al slapen?

SANDRA : Ik ben moe, mag het? Mag het!

DIRK : *(kalm)* Oké schatje. Slaapwel poezewoefke! *(sluit deur en is weg)*

SANDRA : *(tegen gesloten deur)* Poezewoefke? *(ziet de dozen)* Klotekerstversiering! *(neemt een doos en wil deze tegen de grond smijten)* Nee, hier zit die antieke piek van de bomma in. *(zucht en zet doos terug neer)* Voor mij hoeft Kerstmis al niet meer. *(ze begint de dozen te stapelen op de zetel, ze kijkt verwonderd rond, kijkt eens in de dozen, achter de zetel)* Tiens, da's raar. Waar is nu die doos met...? Die stond hier daarjuist toch nog? *(kijkt naar de deur, denkt even na en neemt dan gedecideerd de telefoon (of gsm) en draait een nummer, ze wacht tot er opgenomen wordt)* Willy? Sandra hier... Oh, heb ik u... sorry. Is het niet wat vroeg om al in bed te liggen?... Nee nee, ge moet Natalie niet roepen. Het is voor u dat ik bel. Nee, niet over de telefoon. Kom maar naar

hier... Awel, trek dan kleren aan!... Natalie wat?... Maar natuurlijk is Dirk niet thuis, kiekeken, waarom zou ik ú anders bellen?... Nee, ik bel u niet voor een vluggertje.... Luister, Willy, trek gewoon iets aan, kan me niet schelen wat maar maakt dat ge hier zijt!... Oké, tot sebiet!

(Ze staat even ongeduldig te staan. Enkele seconden later wordt er voorzichtig geklopt. Ze doet open. Het is Dr Willy Wouters, hij ziet er wat muf en sloppy uit met haar in de war, in zijn pyama, gemakkelijke slippers en badjas. Hij is een beetje het type 'met nen hoek af'. Sandra trekt hem onmiddellijk de kamer in en sluit de deur. Willy bekijkt haar van kop tot teen en geraakt er wel een beetje opgewonden van. Het is ook overduidelijk dat Willy een oogje heeft op Sandra.)

WILLY : Zijt ge zeker dat ge geen vluggertje wilt doen?

SANDRA : Willy alstublieft, wie denkt ge wel dat ik ben?

WILLY : Een schoon madam in een sexy rood niemendalletje.

SANDRA : Willy, luister... *(ze stapt op hem af)*

WILLY : 't Is oké Sandra, een goeie verstaander heeft maar een half woord nodig. *(wil naar de slaapkamer)*

SANDRA : Willy, we kruipen niet in bed!

WILLY : Zijt ge zeker? Probeer dat maar eens uit te leggen als hier dadelijk iemand binnen zou komen.

SANDRA : Ik wil gewoon even praten. Met u. Beroepshalve. Daar is toch niks mis mee?

WILLY : Hangt ervan af welk *beroep* ge in gedachten hebt. *(zit in zetel)*

SANDRA : Uw beroep natuurlijk!

WILLY : *(koel)* Als ge denkt dat ik voor u languit op de zetel ga liggen, vergeet het dan maar.

SANDRA : Niet als patiënt.

WILLY : Als wat dan? Een klant?

SANDRA : *(zit naast hem)* Nee, als liefhebbende vriend.

WILLY : *(staat recht)* Daar was ik al bang voor.

SANDRA : Wilt ge nu alsjeblieft gaan zitten?

WILLY : *(twijfelt, gaat dan zitten, bekijkt haar, schuift wat verder uit elkaar en legt er uiteindelijk een kussen tussen)* Oké. Beroepshalve. *(kruist zijn benen, dan, als psychiater tot patiënt)* Sinds hoe lang koestert u al deze gevoelens jegens mij?

SANDRA : Welke gevoelens?

WILLY : Wel, u zijt alvast niet gekleed voor een gezellige babbel.

SANDRA : Gij toch ook niet?

WILLY : Da's enkel maar omdat het zo dringend klonk aan de telefoon. Ik heb de tijd niet gehad om me aan te kleden. Dat had ik beter wel gedaan.

(Willy wil rechtstaan maar Sandra trekt hem direct terug naar beneden en omklemt zijn handen met haar beide handen)

SANDRA : Willy, wilt ge nu alsjeblief stoppen met te denken dat ik gevoelens voor u heb?!

WILLY : Ik probeer.... Gij zijt ook geen grote hulp...

SANDRA : Doe niet zo onnozel. *(laat hem los)* Dat was alleen maar om je te laten stoppen met dat op-en-neer-gewip.

WILLY : Oh. Dus... dit is wel degelijk een gezellige babbel. Zelfs met dat rode niemendalletje aan?

SANDRA : Ja! En stop nu met zeveren over mijn pyjama.

WILLY : Ik probeer.... Ik doe mijn best... *(pauze, dan plots)* Is dat echte zijde of synthetisch?

SANDRA : Da's toch niet belangrijk? Mijn kleren zijn niet het probleem!

WILLY : *(als psychiater)* Mmmm.... Dat zegt u! *(korte pauze)* Wat is dan volgens u wel het probleem..., Sandra?

SANDRA : Maar stop nu toch eens met me te behandelen als een patiënt.

WILLY : *(weer als Willy)* Ge hebt zelf gezegd: beroepsmatig.

SANDRA : Ja... nee... ik bedoel gewoon professioneel. We moeten eens praten over Dirk... En Natalie.

WILLY : Natalie is niet thuis.

SANDRA : Natuurlijk is die niet thuis, kieren! Daar gaat het juist over. Zij is niet

thuis... en *Dirk* is niet thuis. Ziet ge nu waarom ge zo dringend naar hier moest komen.

WILLY : Maar natuurlijk! (*staat op en loopt naar de deur, haalt schouders op richting publiek, dan snel*) Ik stuur je de rekening!

SANDRA : Ik wil *niet* met u in bed kruipen.

WILLY : (*met deurklink in de hand*) Neen?

SANDRA : Ik zou er nog niet aan durven denken.

WILLY : (*laat deurklink los*) Oké! (*na een korte pauze*) Wat is er mis met mij?

SANDRA : (*geduldig*) Er is niets mis met u, Willy. Ge zijt charmant, ge moogt nog gezien worden, ge zijt intelligent en ge verdient geld als slijk.

WILLY : Maar ge wilt niet met mij in bed kruipen?

SANDRA : Maar ik wil niet met u in bed kruipen.

WILLY : (*gaat terug naar de zetel waar Sandra nog altijd zit, bekijkt haar*) Misschien hebt gij toch professionele hulp nodig!

SANDRA : Hoe moet ik hieraan beginnen. Het ligt allemaal nogal moeilijk.

WILLY : We waren gekomen op het punt dat ge niet met mij het bed in wilt duiken. (*zit naast haar*)

SANDRA : Oh ja! – Hoe is het met Natalie?

WILLY : Heel goed! (*staat recht*) Dat was een gemakkelijke consultatie.

SANDRA : (*grijpt hem bij de arm en trekt hem terug op de zetel*) Ik bedoel: hoe is het met Natalie?

WILLY : Wat wilt ge nu eigenlijk zeggen?

SANDRA : Waar is Natalie nu, op dit moment?

WILLY : Naar het Shopping Center.

SANDRA : En gij gelooft haar?

WILLY : Mmmm... misschien hebt ge gelijk... (*droog*) Gaan shoppen vlak voor Kerstmis is *heel* verdacht...

SANDRA : En vindt ge het niet raar dat Dirk hier ook niet is?

WILLY : (*droog, steekt de draak met haar*) Gij denkt toch niet dat... Dirk *ook* gaan shoppen is? En dat met Kerstmis! Godzjimmas!

SANDRA : Maar nee! Dirk is gaan werken. Maar weet ge wat ik gevonden heb voordat Dirk thuiskwam?